

Wat deze laatste strijd in feite precies behelst, weet in feite niemand. Voor een groot deel ziet het er naar uit, of de verschillende grootmachten middels het werk van hun geheime diensten en vormen van economische hulp proberen elkaar vliegen af te vangen.

Hierdoor ontstaat een vreemd beeld, daar in het ene land Mao wat machtiger is, in het volgende Breschnew en in een ander weer de Usa. Juist daarom is de vraag gerechtvaardigd: Wat gebeurt er in Afrika?

In het zuiden hebben wij te maken met een staat, die beheerst wordt door de blanken. Het is de grootste blanke nederzetting in Afrika en wij zullen toe moeten geven, dat deze blanke samenleving, zoals zij daar bestaat met al haar economische middelen, mogelijkheden heeft geschapen, die men elders in Afrika maar zelden aantreft. Dit is inderdaad het werk van de blanken.

Men kan kreten tegen de apartheid aanheffen zonder verder na te denken. Maar in uw eigen land worden nog steeds kreten getolereerd tegen de moffen, die toch nooit helemaal zullen deugen. In Afrika zijn de afrikaanders zelfs nu nog niet vergeten, wat er gebeurd is, toen Dingaans impis uitstuurde om de blanken terug te drijven.

Kortom: het is een land, dat anders is en in vele opzichten zelfs jonger dan Europa zelf, waaraan Zuid Afrika zijn beschaving en samenlevingsvormen toch ontleent. De mens in dit land wordt steeds weer gekonfronteerd met grote ruimten, met vele gevaren en daarnaast met zeer grote mogelijkheden rijkdommen te verwerven. In het gedrag van de blanken zal dit alles zeker een rol spelen.

Het is duidelijk, dat er heel veel mensen elders zijn, die de kleurlingen in dit land zonder meer de overhand zouden gunnen. Maar dit zou onredelijk zijn, daar altans op dit ogenblik de gekleurde bevolking, met mogelijk enige uitzonderingen in de indische en chinees-indische delen van de kleurlingen, niet in staat zouden zijn de economie in stand te houden of de bedrijven, zoals die daar nu functioneren, op een ook maar enigszins redelijke wijze te exploiteren. De kleurlingen zouden zonder de macht van de blanken in deze dagen niet in staat zijn het bouwwerk van een zuid-afrikaanse beschaving in stand te houden.

Wat is hier de grote moeilijkheid? Onder het mom van een sociale rechtvaardigheid en bijbelse inzichten heeft men het kleurlingen lange tijd geheel onmogelijk gemaakt de kennis te verwerven, die zij nodig zouden hebben om op hun eigen wijze een belangrijke rol in het wordings- en ontwikkelingsproces van dit land mee te spelen.

Het is duidelijk, dat hierdoor onderdrukte groepen zijn ontstaan. Dit is vooral te zien bij grote bedrijven en mijnen, waar de kleurling, de zoeloe, werkt, maar gelijktijdig in feiten grotendeels rechtloos is. Hij verkeert in ongeveer deze situatie als rond 200 jaren geleden elders de kontrakt-slaven, waarvan ook Nederland in zijn pogingen Suriname te ontwikkelen nogal gebruik maakte - vandaar de javaanse en indische bevolkingsgroepen in dit land.

Geestelijk bezien zou het christendom de mensen in

Zuid Afrika moeten verenigen. Voor het christendom bestaat immers in theorie geen kleurverschil, maar alleen naastenliefde en broederschap. Maar het christendom heeft hier helaas eerder vormen van christelijke zelfverheffing gepredikt, waardoor de christen zich verheven acht boven de dierlijker gekleurde mens.

Op het ogenblik worden er vanuit verschillende landen wapens naar dit gebied geëxporteerd voor verzet. Maar het aantal werkelijk gevaarlijke bewapende actiegroepen is, ondanks dit, nu nog gering. Er is wel sprake van een toenemende ontevredenheid bij de kleurlingen, die ongetwijfeld ook samenhangt met de niet altijd ideale opzet van de z.g. thuislanden.

Wanneer de gekleurde mensen iets anders wensen dan de oude stijl van leven, veehouden, wonen in een kraal, wat landbouw bedrijven, dan bieden deze z.g. thuislanden nl. maar weinig mogelijkheden.

Dit betekent, dat een groot deel van de thuislanden voor hun economische balans afhankelijk zullen blijven van de mensen, die, als een soort gastarbeiders dus, voor de blanken in de z.g. blanke gebieden werkzaam zijn. De spanningen, die hierdoor reeds zijn gerezen, zijn groter, dan men zelfs in dit land zelve beseft.

Wij moeten er dan ook rekening mee houden, dat in toenemende mate zowel politieke als gewelddadige acties door kleurlingen zullen worden uitgevoerd.

Toch bestaat er in dit land een behoorlijke groep goedwillende blanken, die tot een betere samenwerking en betere kontakten met de meer geciviliseerde kleurlingen zouden willen komen en de opvoeding van de kleurlingen aanmerkelijk zouden willen verbeteren. Deze blanken streven in feite naar een gelijkheid, waarbij de rol van een ieder in de gemeenschap bepaald zal worden door diens kwaliteiten en vaardigheden, terwijl huidskleur geen of bijna geen rol meer zal spelen.

Daar het huidige bewind een dergelijke oplossing echter nooit zal toelaten en kleurlingen, zowel als sommige blanken, dit zeer wel beseffen, lijkt mij een gewelddadige strijd om de macht niet meer te vermijden.

Zover dit nu te overzien is, vinden er reeds enige tijd infiltraties plaats van t.m. drie zijden: Amerika probeert in het geheim de standpunten van de huidige regering te handhaven en de macht van dit bewind op essentiële punten te doen toenemen. Dit hangt samen met de belangen van bepaalde internationale bedrijven en sommige handelsproducten als b.v. de winning van natuurlijke industriediamant.

Vanuit het noordoosten vooral infiltreren maoïstisch denkende kleurlingen het land. Zij gaan uit van de noodzaak tot een algehele en gewelddadige revolutie, maar vinden tot op heden betrekkelijk weinig aanhang voor hun praktische plannen.

Uit het noordwesten infiltreren bevrijdingsbewegingen het land, eveneens met wapens. Deze groepen worden voornamelijk door de Ussr gesteund. Men tracht hier vooral machtslieders te vormen onder de kleurlingen en wil zowel politiek als actief zodanig manoeuvreren, dat de kleurlingen de werkelijke macht binnen afzienbare tijd aan zich kunnen trekken. Hun plannen zijn kennelijk minder bloeddorstig dan die van de maoïsten.

Trekken wij wat verder noordelijk, dan zien wij vele kleinere en grotere staten, die pas sinds korte tijd zelfstandig werden. Bij hen ziet men de invloed van de vroeger hier heersende volkeren zeer sterk. In denk hierbij aan de opzet in b.v. Kongo, maar ook aan de ontwikkelingen in b.v. Angola.

In al deze landen bestaat bij vele groepen een zeer sterke neiging tot diktatuur, tot het overnemen van alle macht en voorrechten van de vroegere koloniserende macht.

Van werkelijke democratie is in geen van de negerstaten sprake. Dit klinkt mogelijk negatief en verwonderlijk, maar is volgens mij wel te begrijpen. Allereerst worden in vele landen de mensen onderling sterk verdeeld in strijdende groepen door verschillen in geloof.

Het eigen geloof van de afrikaan is een animisme, gekruid met vele vormen van magie. Indien men zich vanuit dit denken en geloven verder had kunnen ontwikkelen, zouden nu vormen van werkelijke samenwerking tussen groepen en landen eerder bereikbaar zijn.

Maar er is ook een christelijk geloof, dat vele volgelingen wist te winnen, onderling weer verdeeld in vele verschillende sekten, die allen beweren de enige waarheid te verkondigen en de enig juiste leer te zijn. Ook de islam heeft vele bekeerlingen onder de zwarte bevolking, waarbij opvalt, dat ook de leer van Mohammed zich niet als eenheid toont, maar in vele gescheiden richtingen verdeeld is.

Er zijn zeer actieve islamitische groepen, die zich als enig ware behoeder van alle macht en recht zien. Er wordt door hen zelfs reeds over de mogelijkheid van een nieuwe heilige oorlog gefluisterd. Aan de andere kant zien wij verdraagzame moslims, die in feite met een ieder willen samenwerken, wiens geloof ook maar even de richting van ééngodendom inslaat.

Overal vinden wij politieke groepen, die de macht voor zich proberen op te eisen. Hier spelen stamverbanden vaak een zeer belangrijke rol: groepen proberen binnen een staatje voor eigen stam de algehele macht te verwerven, waardoor binnen vele van deze nieuwe staten groepen zich met geweld tegen elkaar proberen af te zetten.

Al deze nieuwe staten zijn in feite rijk, maar bijna geen enkele van deze staten beschikt over de middelen en mogelijkheden deze rijkdommen voor zich te exploiteren. In vele landen is wel sprake van enige industrie, maar vooral de landseigene industrie is altijd weer zeer beperkt.

Er zijn vaak mijnen, maar eigen deskundig mijnpersoneel heeft men gemeenlijk niet. Men is hier steeds weer afhankelijk van de medewerking van blanken en blanken komen gemeenlijk alleen in voldoende aantal en met voldoende bekwaamheden hier werken, wanneer blanke maatschappijen de mijnen in feite mogen exploiteren.

Er verandert natuurlijk wel het een en ander. Zo zien wij overal steden verrijzen, die zeer modern aandoen. In de meeste negerstaten kunt u evenveel wolkenkrabbers aantreffen als in elke gemiddelde westelijke stad. Hoogbouw is kennelijk een must, zelfs wanneer daartoe geen werkelijke noodzaak bestaat.

Zeer moderne architectuur treffen wij eveneens veel aan.

Ook wegen worden overal aangelegd. Maar het wegennet is meer gericht op de belangen van de handel en het leger, de belangen ook van de rijken, dan op het welzijn van de bevolking als geheel.

Er is mij b.v. een geval bekend - ik noem de staat niet -, waarbij vanuit de hoofdstad een weg loopt in de richting van een stangebied, waarin veel landbouw wordt bedreven en van waaruit de hoofdstad grotendeels bevoorraad wordt. Deze weg begint goed en zeer modern. Maar zij loopt maar de helft van de afstand tot het landbouwgebied. Zij buigt n.l. na enige tijd af in de richting van een ander gebied, waarin de rijkere hun jachthutten en woningen hebben. De voornamen van het volk leven hier in geïmiteerde hutten vol luxe en beweren, dat dit een teken is, dat zij zich één gevoelen met het gewone volk.

Het gevolg is, dat de aanvoer van marktgoederen naar de hoofdstad voor ongeveer de helft geschiedt langs iets, dat meer een karrespoor lijkt dan iets anders, terwijl de rijke, die zich naar zijn luxe woning wil begeven, dit kan doen langs een perfect aangelegde macadamweg. Wonderlijk!

Maar dergelijke zaken zien wij overal in Afrika. Wij zien, dat men in sommige landen zeer moderne en grote universiteiten heeft opgericht, maar dat het onderricht in deze universiteiten vaak kwalitatief zeer laag staat, omdat men geen rekening houdt met de bekwaamheid van de docenten, maar vooral met hun politieke achtergronden. Vaak laat men liever een leerstoel onbezet, dan iemand aan te trekken, die niet geheel achter de regeringspolitiek zou staan. Geen wonder, dat het midden van Afrika vol van verwarringen en opstanden is.

Gaan wij verder naar het noorden, dan treffen wij vele onvruchtbare woestijngebieden, die echter soms weer kostbare grondstoffen bergen. Een ieder vecht er hier voor zijn invloed te behouden. Ook de landen, die z.g. hun koloniën zelfstandigheid hebben gegeven.

Ook op andere basis probeert het westen voortdurend invloed te behouden en zelfs uit te breiden. Het is verre van mij kritiek te oefenen op de verschillende zendings- en missiegroepen, die in Afrika werkzaam zijn. Zij doen ongetwijfeld vaak zeer goed werk. Helaas verkondigen zij gelijktijdig een geloof, dat vreemd is aan de mentaliteit van de bevolking.

Te weinig beseffen zelfs de zendelingen, dat iets, wat voor een westerling een gebed is, voor de afrikaan een magische formule wordt, iets wat hem genezing, welvaart, ja, zelfs onkwetsbaarheid moet geven. Vaak is het gebed voor christenen in feite een magische formule, waardoor je ook politiek je gelijk kunt halen en zelfs rijk zou moeten kunnen worden. Wat dit betreft altans is de islam beter ingesteld op de mentaliteit van de afrikaan.

Het gevolg van dit alles is, dat het kontinent voortdurend in gisting verkeert. Nu is het waar, dat goede wijn moet gisten. Maar zij moet niet te lang of te vaak gisten. Want dan verliest de wijn haar smaak, wordt zuur en vaak bijna giftig.

Maar wij zouden naar het noorden zien. Wij treffen hier een aantal meer gevestigde staten, geregeerd door de islam.

Economisch hebben ook deze staten niet al te veel te betekenen, maar vooral door hun samenwerking en de hier in grotere mate aanwezige westerse kennis zien wij, dat zij in de internationale politiek van toenemende betekenis zijn.

Ik denk hier aan landen als Tanger, Algiers, Marokko. In deze landen is overigens het westen met een toenemende invloed vooral binnengeslopen via de toeristenindustrie. Je zou zelfs kunnen zeggen, dat bepaalde delen van deze landen alleen maar een soort Marken aan de woestijn zijn. Want ook hier kan men klederdrachten bewonderen, vreemde gebruiken zien, ezel en kameelrijden en vooral goedkope souvenirs kopen, die merendeels uit Hongkong komen. Zo kan men zich één gevoelen met de eenvoudige inboorlingen, die er meestal niet meer zijn, tenzij zij eerst een goede fooi krijgen.

Wij zien in landen als Marokko grote hotels met een bediening, die goedwillend genoemd kan worden. Gelijktijdig verliest men in zijn poging, wijzer te worden van de toeristen, vaak alle grenzen uit het oog. Het gevolg is, dat een soort eigen omgeving is ontstaan, die geheel vreemd is aan de eigenlijk aard van de bevolking en het achterland.

Iets anders moet men hierbij ook niet uit het oog verliezen. De mensen hier worden voornamelijk gekonfronteerd met de vakantiekan van Europa. Dat betekent, dat hun beeld van west Europa nogal vertekend is en dat hun gevoelens tegenover de Europese invloeden heel anders en veel feller zijn, dan men pleegt te beseffen, ja, feller wordt dan eigen regering welkom kan zijn.

Denken wij aan Egypte, Libanon en dergelijke landen, dan zien wij een voortdurende konfrontatie, een voortdurende strijd. Agitatie speelt hierbij een grote rol en onwillekeurig denken wij in dit verband vooral aan de Palestijnen die inderdaad in het geheel van noord Afrika een toenemende invloed verwerven.

Benader je de denkwijzen van het volk vanuit het westers denken, dan moet je konstateren, dat de mensen hier niet in de werkelijkheid leven. Zij leven in een soort schijnwereld. Alleen een beperkte bovenlaag in deze volkeren kan door de zorgvuldig opgebouwde schijn nog iets van de feiten zien.

Indien men ziet, hoe de doorsnee Egyptenaar van deze dagen zijn krijgsmacht waardeert, dan is die visie voor u bijna belachelijk: het lijkt wel, of in hun ogen hun eigen leger sterker zou zijn dan zelfs dat van Usa of Ussr.

Zien wij, hoe in andere landen, zoals b.v. Syrie, geloofsgroepen elkaar bestrijden, dan vraagt men zich af, hoe zo iets toch mogelijk is. De meesten in het westen begrijpen kennelijk niet eens, dat het bij een dergelijke strijd niet in de eerste plaats en meestal geheel niet gaat om verschillen van geloof.

De kern van de strijd is steeds weer te vinden in een hegemonie van macht of geld. Men benijdt elkaar. In wezen gaat de strijd om de vraag, wie de macht of de centen krijgt.

Kijken wij iets verder naar het oosten, zoals Abessinie of Eritreya dan zien wij soortgelijke zaken een rol spelen. Zeker, het rijk van de Negus Negusti is nu in handen van een militair regime, waardoor de verkeerde gebruiken zijn afgeschaft - zo vertelt men ons.

De praktijk is echter, dat hier nog steeds mensen sterven van de honger, alleen omdat bepaalde grote heren het niet prettig vinden inkomen op te geven of fouten toe te geven.

Toch hebben wij hier te maken met een land, dat, buiten minerale schatten, ook beschikt over klimatologische situaties, waardoor alles mogelijk is, van rijstbouw en de bouw van tropische producten tot het verantwoord, goed en goedkoop produceren van de groenten en het fruit van de gematigde streken.

Opvallend is, dat van het grote potentieel van dit land zo weinig werkelijk ontwikkeld wordt. Men zoekt hier kennelijk niet naar een weg tot werkelijke ontplooiing, maar alleen naar een wijze, waarop men in de ogen van de wereld gewichtig kan zijn en gelijktijdig zoveel als maar mogelijk is eigen voorrechten kan behouden.

In Afrika zorgen de mensen in de eerste plaats voor zich 't behoud van hun bezit en hun macht. Of men dit nu doet op de wijze van een Amin of die van een Sadat maakt voor de massa niet zo veel verschil.

Nu hoor ik hier een bedenkelijk gekreun, dat als protest tegen deze uitspraak bedoeld schijnt te zijn. Laat ons de feiten even bezien:

Amin gedraagt zich als een politieke Hitler met de aanwendsels van een Mohammed Ali: onder de voordurende kreet "I am the greatest" slaat Amin immers zonder meer een ieder dood, wanneer hij meent hierdoor iets van zijn macht of aanzien te kunnen behouden of vermeederen. Maar wie het niet met hem eens is, krijgt niet veel kans.

Sadat is meer geciviliseerd. Maar ook hij achtervolgt een ieder, die zijn tegenstander is, wanneer hij maar de kans krijgt en probeert een ieder te laten verdwijnen, die zijn invloed zou kunnen aantasten. Op het ogenblik is de man zelfs betrokken bij een poging bepaalde linkse officieren uit de weg te laten ruimen, zo mogelijk geluidloos.

Wie kijkt naar de ontwikkelingen in Eritreya zal zich ook over de abessijnse leiders geen illusies meer maken. Wat in het verleden in Madagaskar is gebeurd, het uitmoorden van duizenden, dreigt zich nu te herhalen in Eritreya. Ook hier gaat men reeds nu met de modernste wapens eenvoudige dorpen te lijf, die dan wel geen My Lai heten, maar een dergelijk lot ondergaan.

Tot de afrikaanse sfeer behoren eveneens de oliestaten, die, op basis van islamistische saamhorigheid en dergelijke leuzen, zo sterk bij de ontwikkeling en het lot van Afrika betrokken zijn.

Veelal zijn dit landen, die technisch proberen reeds nu de 21e eeuw te bereiken, terwijl zij mentaal nauwelijks de 16e eeuw bereikt hebben. Grote verschillen tussen mentaliteit en mogelijkheid zijn voor het optreden en werken van en in deze landen aansprakelijk. Het kapitaal van deze landen geeft hen een zeer grote invloed op zowel het gedrag van de westerse wereld als de afrikaanse ontwikkeling.

Dit is dan Afrika, een wereldeel, waarin nog steeds mensen leven, die oude geheimen kennen, de tovenaars. Want de toverdokters van de negers zijn heus niet alleen maar handige kerels, die met bluff zich aanzien en welvaart

verschaffen. Velen onder hen kennen werkelijke geheimen van occulte aard.

Wanneer wij nagaan, wat de groene magie aan mogelijkheden kan bieden op het gebied van persoonlijkheidsprojectie, waarneming op afstand, het beïnvloeden van mensen en dieren, ligt hier een potentiële macht, waarop menige staat jalours zou kunnen zijn.

Tot op heden zijn juist deze magische en geestelijke leringen beperkt gebleven tot kleine, besloten groepen. Wel heeft men volgelingen geschapen en zich zo een soort leger weten te vormen in vele gevallen. Denk aan de alligatormannen, de leeuwmannen, de luipaardmannen e.d.

De leden van deze groepen hebben eigen gebruiken, maar beschikken maar over een zeer beperkte kennis van de occulte achtergronden van hun geloven en handelen. Geestelijke kennis kan men bij de leden van dergelijke groepen niet veronderstellen. Zij beschikken alleen over een gevoel van zekerheid, dat zij verwerven door het aanschouwen van de wonderen, die hun voormannen weten te doen.

Het geloof zelf is hierbij minder belangrijk dan het beschikken over bepaalde occulte vaardigheden en krachten. Nog niet zolang geleden is zelfs een christelijke sekte opgestaan, die geleid werd door een zeer hysterische, maar ook occult zeer begaafde dame. De wonderen, die deze vrouw liet zien, zetten de volgelingen aan tot een soort kruistocht en de meest krankzinnige handelingen.

Stel nu eens, dat dit Afrika gaat beseffen, dat de eigen magische overlevering, de kennis van de natuur en de krachten der natuur, zowel als van de innerlijke krachten van de mens, een belangrijk wapen kan vormen tegen het westen.

Stel, dat men de meer intelligente mensen niet alleen maar in westerse technieken en wetenschappen zou onderrichten, maar hen ook de gelegenheid zou bieden een inwijding te verkrijgen in de oude magische cirkels, zodat zij een kennis zouden bezitten, waardoor zij b.v. zonder meer en zeker zonder de noodzaak westerse technieken te gebruiken, kunnen weten, waar de grond rijk is en waar niet, het weer te voren kunnen voorspellen en zelfs soms beïnvloeden. Zij zouden dan al snel de meerderen zijn van de westerlingen, die hun hulp en vooral grondstoffen nodig hebben.

Stel, dat men hen ook zou scholen in de wijze, waarop je de innerlijke gedachten en gevoelens van medemensen kunt doorschouwen en hen kan beïnvloeden met paranormale middelen.

Dan zou binnen niet al te lange tijd dit wonderlijke Afrika, ondanks alle onvolmaaktheden en verschillen, tot een gesloten eenheid kunnen worden, die sterker is dan de superstaten, die op dit ogenblik het lot van de wereld bepalen.

O, wij kunnen natuurlijk nu gaan spreken over de blanke minderheden, die zich wanhopig tegen de invloed van de negers proberen te verdedigen, zoals b.v. in Rhodesie. Zoals wij mogelijk verwachtingen kunnen knopen aan het christendom, dat nog steeds door zoveel goede zendelingen, paters, nonnen wordt uitgedragen. Invloed hebben zij zeker wel, zo goed als de pogingen van het westen de mensen betere technieken voor landbouw e.d. bij te brengen.

Een rol zal dit alles wel spelen. Maar vergeet niet, dat maar al te vaak hier de mensen iets wordt geleerd, wat niet strookt met hun aard en gebruiken. Laat ons het stellen, zoals het is: Een neger, een arabier, is geen blanke. Zijn mentaliteit is een andere dan de uwe. Zijn wijze van leven en zijn levensbeschouwing zal altijd anders zijn dan de uwe.

Zelfs de gastarbeider, die in uw midden verkeert en zich aan uw mentaliteit en gebruiken aanpast, zo goed als hij maar kan, blijft ergens een vreemdeling, omdat hij ergens diep in zichzelf nu eenmaal anders voelt en denkt.

Dit is iets, wat in vele tientallen eeuwen ontstaan is. Besef, dat je deze groeiende verschillen niet te niet kunt doen met wat economische hulp en een vleugje westerse beschaving in enkele jaren of zelfs een eeuw.

Afrika is op het ogenblik een brandpunt. Het is zeer waarschijnlijk, dat de ontwikkelingen in dit Afrika meer dan alle andere oorzaken te samen van invloed zal zijn op het verdere verloop van de ontwikkelingen in uw gehele beschaafde maatschappij.

Ik voorzie reeds in de nabije toekomst een toenemende invloed, die zich uit zal strekken tot Japan en rood China, Rusland en de Usa en zelfs tot de EEG.

Een oorlog is mogelijk in dit verband. Maar dan mag men niet vergeten, dat, zo het westen middels oorlog zijn wil probeert op te leggen aan het geheel van Afrika, het er aan ten onder zal gaan, omdat hieruit zonder meer een oorlog tussen westerse blokken uit voort zal komen: gezien de verschillende belangen van westerse staten in Afrika kan het nooit komen tot een oorlog van de gezamenlijke westerse groepen tegen de onwijze en nog niet vol ontwikkelde afrikaanse volkeren, ook al zullen sommige groepen het voor doen komen, of die mogelijkheid wel aanwezig is.

Wat heeft Afrika de mensheid te bieden? In de eerste plaats een innige en m.i. voor alle mensen aanvaardbare benadering van het leven. Het leert ons leven bij de dag, niet aan de hand van een planning, waardoor in feite de spontane mogelijkheid tot beleven ten gronde gaat.

Het leert ons, vooral in zijn magie en vanuit de eenvoudige gemeenschappen, dat het eigen ik maar beperkt belangrijk is en zijn belangrijkheid alleen kan ontleen aan de werkelijke verbondenheid met anderen, niet aan bezit of macht zonder meer. Het kan het belang van de groep weer leren beseffen aan de gehele wereld, de groep, die geen gezag is, maar een leefgemeenschap, waarin je zonder meer je plaats hebt en waarin je altijd weer geborgenheid kunt vinden.

Een van de grootste tragedies van Zuid Afrika is m.i. gelegen in het feit, dat er vele mensen zijn, die los zijn geraakt van deze verbondenheid, zodat zij geen zekerheden meer in zich dragen en zo onaanvaardbaar zijn geworden voor hun eigen mensen, zo goed als voor de blanken. Deze ont-heemden vormen het grootste gevaar, wanneer geweld uitbreekt in deze republiek.

De afrikanen hebben iets te leren en iets te bieden, dat je gemeenschapszin zou kunnen noemen, ook al zijn de mensen in die gemeenschappen niet rechtvaardig volgens westerse normen.

Want romeins recht en de regel van de wet heeft hen maar weinig te zeggen. Maar daar tegenover staat een gevoel van onderlinge verplichting, een andere vorm van rechtvaardigheid, die niet zozeer berust op rechten danwel op plichten, die men wederkerig aanvaardt. Kortom, rechtvaardigheid, zoals die bestaat in de natuur en voortkomt uit de goddelijke kracht zelf.

De mensen daar leven die rechtvaardigheid met al zijn konsekwenties, omdat zij het gevoel hebben, dat zij zonder dit ten gronde zullen gaan. Zij zullen vanuit uw standpunt vaak wreed of onlogisch handelen. Maar het betekent wel, dat zij een enorme intensiteit aan vreugde, leed zowel als innerlijke veerkracht op kunnen brengen.

Want de volkeren van Afrika zullen bereid zijn een ieder te exploiteren, wanneer het mogelijk is en zullen daartoe soms uiterlijk van hun gebruiken afwijken. Maar altijd zullen zij weer naar hun oude wetten en gebruiken terugkeren, omdat dit hun ziel, hun leven is.

Bij een onderwerp als dit kun je moeilijk voorbijgaan aan de moeilijkheden, die rond Israel bestaan. Het zionisme is een poging terug te keren naar het eigen, het heilige land. Men wil terugkeren naar een traditioneel heiligdom; dit betekent, dat ook bij de Israëliërs vaak alle redelijkheid zonder meer terzijde wordt geschoven.

Een voordeel is voor de joden, dat bij hun heiligdommen zoveel christelijke heiligdommen liggen. Zij vergeten daarom wel eens, hoe belangrijk bepaalde heiligdommen ook voor de islamieten zijn.

Daar de christelijke leer voortkomt uit het jodisme zullen de christenen vaak stellen, dat de joden recht hebben op dit land. Was de Heer niet een jood? Werden de plaatsen van Palestina niet heilig in die dagen? Dus, zo meent men, is het het recht van de joden, dáár te leven en dáár te heersen.

Geheel juist is die opvatting, emotioneel begrijpelijk als zij moge zijn, toch niet. Zelfs in de dagen van Jezus leefden in het heilige land reeds arabieren, afstammelingen van volkeren, die reeds in dit land vertoefden voor Aaron zijn volk binnenvoerde in dit land.

Toen het volk van Israel binnenviel in Kanaän heeft het - u kunt het in de bijbel lezen - genocide gepleegd t.a.v. de oorspronkelijke bewoners, is binnengetrokken als een roofzuchtig woestijnvolk.

Zelfs nu kennen de Israëliërs een ietwat vergelijkbare mentaliteit, gebaseerd op geloof in eigen meerwaardigheid en de minderwaardigheid van alles, wat buiten eigen volk staat.

Men stelt: wij zijn Gods uitverkoren volk, wij leven volgens de juiste wet, wij zijn dus goed en erfgenamen van dit land. Maar is dat geheel juist, eerlijk en waar?

Ik durf geen oordeel te vellen over het eerste optreden van groepen als de Hagannah en dergelijke. Zij voelden zich ongetwijfeld geprovoceerd door de arabieren. Aan de andere kant: hebben wij niet gezien, hoe zij probeerden een heel land, een volk, dat hen gastvrij was benaderd in het begin, naar hun eigen hand te zetten? Zij ploegden midden door oude karavaanwegen hun akkers en waren boos op de arabieren, die

de oude weg wensten te blijven volgen, omdat zij dit zagen als hun recht. Joden hebben toen gesteld: waar mijn akker geploegd is, is zij onaantastbaar geworden. Wie toch zijn weg daarover kiest, valt mij aan en mag met wapens worden afgeweerd?

Het is moeilijk een geheel eerlijk en juist oordeel te geven. Zeker is, dat Europa en Amerika een groot schuldbewustzijn in zich dragen t.a.v. de joden en zeker niet ten onrechte. Want men heeft het jodendom niet alleen beschouwd als meer dan een godsdienst, als een soort afzonderlijke nationaliteit, maar men heeft ook toegelaten, dat men probeerde deze joden uit te roeien.

De moeilijkheid, zowel voor de joden als voor de westelijke landen, is wel het gebrek aan integratie van de joden. Zij zijn altijd een soort volk apart gebleven in de ogen van hun omgeving en hebben zichzelf altijd weer gezien als anders dan niet-joden.

Israel is ontstaan. Goed. De joden hebben volgens mij zich een recht op dit land verworven. Goed. Maar zijn daardoor de rechten van anderen, die ook in dit land woonden, minder belangrijk geworden? Zou het niet beter zijn, wanneer dit land heilig kon zijn voor allen en behoren zou aan de gehele wereld, zonder eenzijdige regering? Het is maar een vraag.

Zij die geloven in hun recht op de arabische wijze, geloven dat Palestina een gebied is, dat van hen was en van hen blijft, omdat het niet gekocht is. Zij voelen zich van huis en haard verdreven door degenen, die zij eens, zij het aarzelend, als gasten in hun midden ontvangen hebben.

De joden hebben altijd in de arabische samenleving een eigen plaats gehad. Misschien niet de allereerste plaats, maar toch een goede plaats. Nu, opeens, is er een tegenstelling ontstaan, die aan beide zijden voert tot een grote hovaardij.

"Wij zijn hier in het land, dat de God onzer Vaderen ons gegeven heeft. Daarom zullen wij liever sterven, dan dit land af te geven..." Maar de anderen zeggen "Allah heeft ons eens ons gebied hier gegeven. Zo is het de wil van Allah, dat wij, wat ons recht is, terugwinnen, desnoods ten koste van alles..."

Op zich zonderling en dramatisch. Maar het betekent gelijktijdig het ontstaan van een haatmentaliteit, die wederkerig blijkt te zijn. Men stelt, wel met de ander te samen te willen leven, maar dan toch wel heel anders, dan die ander dit aanvaardbaar acht.

In feite is er hierdoor een wig gedreven door essentieel verwante volkeren, waardoor haat alles overheerst en menselijkheid geen enkele rol meer speelt. Alleen afkomst en geloof schijnen hier nog van belang te zijn. Zodat de haat als een duistere wolk boven een deel van Afrika hangt.

En Afrika is een magisch land. Deze wolk van haat straalt uit en werkt in op volkeren, die de oorsprong mogelijk niet eens begrijpen, maar opeens ook naar wapens willen grijpen, om op hun beurt aanvallers, bedreigers van hun rechten, aan te vallen. Onredelijkheid?

Ja, de gisting van een groot deel van Afrika vindt hier zijn oorsprong. Ik stelde reeds, dat goede wijn eerst door

gisting ontstaat. In Afrika is dit proces in feite eerst goed begonnen met het ontstaan van de staat Israel.

Er is sindsdien veel veranderd en de geestelijke krachten, die Arabie en donker Afrika op kunnen roepen, blijken steeds meer tenminste even sterk te zijn als de meer rationele en vaak bijna ongelovige aanroepingen van God, die het westen nog op weet te brengen.

Niemand kan zeggen, hoe en wanneer er een einde aan dit alles kan komen, maar wel kan ik u het volgende zeggen: In Afrika zijn op dit ogenblik een aantal geestelijke leiders bezig om voor het eerst sinds bijna 2000 jaren een groot aantal mensen in magische gebruiken in te wijden. Vanuit het centrum, dat op het ogenblik iets zuidelijk van het Victoria-meer ligt, zijn de laatste tijd al enkele honderden medicijnmannen uitgegaan, die alle geheimen kennen. En zij zijn niet uitgetrokken om zich een plaats in de gemeenschap te veroveren, maar om op hun beurt zoveel mogelijk anderen, die daarvoor geschikt zijn, in te wijden.

Dit zal in de komende tijd tot menig wonderlijk gebeuren in dit wereldeel kunnen voeren. Want er is te veel bloed gevloeid en bloed roept om bloed, zeker in het dorstige Afrika.

Landen zullen elkaar aanvallen, staatslieden zullen worden gedood en het westen zal worden verworpen door de revolutionairen, die westelijke staten zelf eens bewapend hebben om zo hun belangen te verdedigen.

Een werkelijke oorlog durft men niet aan in de landen, waar men zich van de westelijke diplomatie voldoende bewust is. Maar oorlog is alleen maar: openlijke strijd. Er bestaat de mogelijkheid, een niet verklaarde, meer verborgen strijd te voeren en dit zal men doen. Ook in het komende jaar zal in vele landen de strijd woeden. Zelfs in de eerstkomende paar maanden zullen meerdere pogingen worden gewaagd, om met geweld anderen bepaalde concessies af te dwingen.

Ik zeg u, dat, wanneer een jaar vanaf heden voorbij is, er in Afrika gelijktijdig zeer weinig en toch zeer veel veranderd zal zijn. Vele landen, die op dit ogenblik zich oriënteren op een bepaalde westelijke mogendheid of een bepaald politiek systeem zullen van meester wisselen. Velen zullen sterven in dit jaar. Maar voor u betekent dit niet veel.

Toch dringt vooral donkerkleurig Afrika op. Binnen 40 jaren zullen de grondstoffen verwerkt worden in landen, waar men nu nog niet eens weet, hoe verantwoord mijnbouw te bedrijven. Reeds binnen 4 jaren zal blijken, dat legers, vaak getraind volgens de engelse traditie, zijn aangevuld met guarilleros, die volgens de Vietnam-traditie getraind zijn en westelijke machten zullen eens te meer ontdekken, dat een dergelijke legermacht praktisch onverslaanbaar is voor een mogendheid, die zich vooral op technische middelen wenst te verlaten.

Afrika staat aan de vooravond van een nieuw ontwaken. Dat betekent, dat het westen staat aan de vooravond van een onaangenaam ontwaken. Ik heb u dit alles voorgelegd, omdat u in de komende tijd meermalen zult worden gekonfronteerd met allerhande verschijnselen, die zich in Afrika afspelen. Men zal u zeggen, dat dezen van politiek belang zijn. Maar dat

hierachter ook geestelijke drijfveren een rol spelen, werkingen, die vanuit de volkeren zelf een grote rol spelen en schijnbare toevalligheden beheersen, zullen slechts weinigen begrijpen.

Zie dit gehele Afrika als een kontinent, waarin zich vooral geestelijk in versnelde mate veranderingen afspelen en niet uiterlijkheden, maar de vernieuwing van geloof en de terugkeer naar oude kennis een hoofdrol speelt, voerende mogelijk tot gehele en nieuwe denkwijzen, die uit die kennis voortvloeien.

Het mystieke Afrika van eens is voorbij. Maar de praktische mystiek van het nieuwe Afrika kondigt zich reeds aan. Wanneer u hoort over moordaanslagen, oorlogen, revoluties moet u dit eens bedenken. U zult dan zien, hoeveel van degenen, die nu macht hebben, verdwijnen.

Het zal u opvallen, dat sluipmoordenaars, werkende zoals eens de haschischin, overal hun weg weten te vinden, tot veranderingen niet meer vermeden kunnen worden in de binnenlanden, maar evenzeer in moderne delen van Afrika, zoals Jeruzalem, Haifa, Cairo, Alexandrie.

Besef: Afrika ontwaakt en ontwakende verandert het zichzelf. En wie die verandering begrijpt en kan aanvaarden, zal zien, dat de gehele wereld verrijkt wordt met kostelijke mogelijkheden en waarden, tot zelfs de kans, eindelijk menselijkheid weer eens voorop te stellen en meer te laten tellen dan ras, nationaliteit of godsdienst.

Hebt U kommentaar?

x

Kunt U nog meer vertellen over Rhodesie?

-

Op het ogenblik is er weinig nieuws. Het wonderlijke en bittere hier is dat blanken, die met goede bedoelingen langere tijd goed onderricht hebben gegeven aan kleurlingen, die op hun bedrijven werkten, hebben daarmee gelijktijdig mensen voortgebracht, die konden denken en begrijpen.

De gedachte aan den synthese van blank en zwart in Rhodesie is niet zo onmogelijk en dwaas, als men wel meent. Er zijn vele kleurlingen, die wel degelijk beseffen, hoeveel zij te danken hebben aan de goedwillende blanken. Maar gelijktijdig zijn er kapitaalsmachten, die grote belangen in dit land hebben en zeer welvarende blanken, die ten koste van alles hun voorrechten willen behouden. Het zijn vooral dezen, die door hun houding en intriges de spanningen veroorzaken, waardoor een algemene gewapende strijd in dit gebied binnenkort gaat dreigen.

Men voelt zich bedreigd, bezet gebied en werkt ondergronds. Nog spreken voormannen over mogelijke samenwerking en vrede. Maar de werkelijke machten, die achter hen staan, denken reeds nu alleen in termen van macht, geweld en vernietiging.

Rhodesie zal binnen 5 jaren zijn structuur, politiek, gouvernementeel en raciaal zeer sterk zien veranderen onder invloed van geweld.

x

Geldt dit ook voor andere landen als Namibie?

-

De omstandigheden zijn overal weer anders. Maar op het ogenblik kan men toch wel stellen, dat met enkele brandpunten vooral in het vroegere Kongo zich krachten verzamelen, die het geheel van de blanke macht en bezittingen in zwart Afrika dreigen te overspoelen binnen niet al te lange tijd.

Exploitatie-mogelijkheden voor blanken zullen er bijna niet meer zijn. Aan de andere kant zal men niet, zoals u nu

schijnt te denken, overal alle blanken ombrengen.

Men zal in de meeste gemeenschappen de blanken, die helpen, wel blijven aanvaarden, daar men beseft, dat indien men zich wil aanpassen bij de rest van de wereld en deel wil gaan hebben aan de nieuwe welvaart, de nieuwe tijd, dit nooit alleen met eigen krachten zal kunnen bereiken.

Zelfs in Angola beseft men op dit ogenblik reeds in toenemende mate, dat men de blanken nodig heeft, zonder hun specialisten nog niet verder kan. De blanken kunnen dezen immers zonder meer beschikbaar stellen, terwijl eigen volk slechts in veel te gering getal de nodige kennis kan verwerven.

Men zal dus wel blanken dulden, maar dan niet meer als heersers, maar eerder als helpers, als goed betaalde gastarbeiders met een voorlopig visum.

x Een bond van afrikaanse staten is middels een verdrag met de EEG verbonden. Verwacht u niet, dat dit een stabiliserende invloed zal hebben?

- Ik tracht realistisch te zijn en geloof, dat degenen, die uitgaan van het standpunt, dat verdragen gesloten tussen staatshoofden en hun vertegenwoordigers invloed hebben op de gevoelens van een volk, te optimistisch zijn.

Laat ons verder niet vergeten, dat de gehele EEG- en nu even niet boos worden - maar een kapitalistische wassen neus is op het aangezicht van een aantal landen, die alleen maar proberen zichzelf naar voren te schuiven als de enige werkelijk belangrijke macht binnen die zelfde EEG?

Wat voor invloed kun je verwachten van een unie, waarvan de leden onderling voortdurend krakelen en elkaar om hals proberen te brengen?

x Kunt u die magische groepen precisieren?

- Stel u dit voor als de opbouw van een loge, waarbij in principe een ieder, die aan bepaalde eisen beantwoorden kan, welkom is, maar waarbij in de praktijk de ballotage heel wat invloed heeft.

Dit betekent, dat vele politici, die nog niet tot deze groepen behoren - enkelen zijn reeds lang vol ingewijde medicijnmannen - daarin maar moeilijk, zoal toegang kunnen vinden.

Ook degenen, die nu veel rijkdommen en macht bezitten, zullen gemeenlijk niet bepaald welkom zijn, al zullen zij soms met grote gaven zich het recht kunnen kopen om te zeggen, dat zij lid zijn, zonder dat men hen echter alle geheimen leert kennen.

In de praktijk: een soort stam-elite, die zich manifesteren kan als arbeider, jager, stamhoofd en mogelijk een enkele maal als politicus of zakenman, ofschoon dezen zeker verr in de minderheid zullen blijven.

Banden bestaan van stam tot stam, van groep tot groep en zijn zeer intens. Het zijn echter zeker geen groepen van de upper-ten. Deze heeft zich alleen reeds door de neiging, zoveel mogelijk het westen te imiteren, te zeer van eigen volk en land vervreemd om in staat te zijn deze magische krachten in zich te ontvangen en op te wekken.

x Bestaat er geen vergelijkbare reeks groepen in Europa?

- Vergis u niet. Ik antwoord met een vergelijking: Afrika is een vlakte vol zeer brandbare stoffen. Met een enkele

lucifer kun je daar een grote brand veroorzaken. Europa ziet er grotendeels helaas meer uit als een asbestwoestijn: je kunt er wel lucifers afsteken, maar buiten het licht, dat zij geven, brengen zij niet veel tot stand.

x Wat is uw oordeel over de strijd tussen moslims en katholieken?

- Het is een strijd om de macht. Besef, dat beide groepen een gevoel van meerwaardigheid kennen, maar dat, gezien de vroegere ontwikkeling in de meeste landen, het de christenen waren, die zekere welvaart konden verkrijgen, posten in leger, handel en regering wisten in te nemen.

In andere gebieden werden de christenen juist verdrukt, omdat hier de macht in de handen van moslims was. Nu komt men op voor zijn rechten. De godsdienst is in feite alleen maar een goede omschrijving van de positie van een bepaalde groep binnen een gemeenschap.

In Syrië zien wij b.v., dat alle hogere officieren christenen zijn. In andere landen zie je, dat een christen in feite niet eens kans heeft om ooit onderofficier te worden.

Voor politie en dergelijke organen zien wij soortgelijke situaties. Soms zijn bepaalde industrieën praktisch het monopolie van een bepaalde groep, die dan ook een bepaalde godsdienst pleegt aan te hangen.

De strijd tussen de godsdiensten is in feite ook in Afrika in deze dagen meer en meer een strijd tussen klassen.

x Hangt de uitwijzing van indiers uit verschillende landen ook hiermede samen?

- Ook. Maar zeer belangrijk is hierbij, dat deze mensen in vreemde landen vaak een zeer besloten groep vormen, die eigen taal blijft spreken, eigen gebruiken blijft aanhangen en vaak geen rekening houdt met de wenselijkheden t.a.v. de bevolking van het land, waarin men werkt. Zelfs wanneer u met surinamers te maken krijgt valt op, dat de hindoeïsten een geheel eigen kultuur bezitten en in feite een eigen taal blijven hanteren. Zij leven in een eigen wereldje met een eigen arbeidsmentaliteit, gezinsvorm enz. enz.

Wanneer een dergelijke groep bovendien welvaart vindt, door specialisatie op handel en beroepen, die intelligentie en opleiding vragen, is het duidelijk, dat de omgeving hen met wantrouwen en vaak met weerzin beschouwt. Zij zijn dan ook een gemakkelijk slachtoffer voor hen, die de volkswoede willen afleiden.

Denk in dit geval aan de joden, zoals dezen in Europa gedurende de late middeleeuwen leefden: een soort staat in de staat, die zich vooral met handel en bankzaken placht bezig te houden en zo voor alle uitbarstingen van volkswoede de aangewezen groep vormden.

Voor staatslieden zijn zij niet aanvaardbaar, omdat zij een te grote macht vormen. Wat het gewone volk betreft: de indiers zaten voornamelijk in handel en bedrijven. Zij deden voor een groot deel zaken op krediet. Het is duidelijk, dat de gewone man met enige vreugde zijn toch niet stameigen schuldeiser het land uit zal jagen. Waarbij men zich te laat realiseert, dat men grote behoefte heeft aan de leden van deze groep, die vaak arts of ingenieur geworden zijn, kortom, een bovenlaag met kennis vertegenwoordigen, die men nodig heeft om een land goed te laten functioneren.

x Maar dat druist toch tegen de gehele politieke ontwikkeling in?

- Een politieke ontwikkeling is de droom, die een heel volk droomt, omdat het zijn eigen werkelijkheid nog niet kan vertenren.

Politieke ontwikkeling op zich zegt weinig. Politieke ontwikkelingen hebben alleen betekenis, zolang een groot deel van het volk zich niet gestoord acht door die politiek. Om uw land als voorbeeld te nemen: rond 15% van de Nederlanders is voldoende politiek bewust om soms op dit gebied bewust actief te zijn. Rond 5% is werkelijk actief op dit terrein. Hiervan bestaat rond 2% uit mensen, die bij voortduring of uitzondering, proberen middels allerhande acties de ontwikkelingstendens van het geheel van de gemeenschap sterk te beïnvloeden.

Wat betekent, dat rond 80% van het volk in feite niets doet, alleen maar wat meeloopt tot het ogenblik, dat zij van een bepaalde ontwikkelign werkelijk genoeg krijgen. Maar waar blijft dan de politiek nog?

Politiek betaalt echter soms goed. Daardoor zullen er een aantal mensen zijn, die zich politici noemen, maar die in feite proberen voor een zo groot mogelijk aantal mensen aanvaardbaar te blijven om zo uiteindelijk een zo hoog mogelijk pensioen te krijgen. Dat is waar.

Maar denk dit niet van alle politici. Dit zijn immers mensen die, omdat zij zelden te maken hebben met anderen dan hun eigen kringen, hun eigen invloed op het volk plegen te overschatten en gelijktijdig de ontwikkelingen binnen dit volk plegen te onderschatten.

Wat niet betekent, dat die mensen niet in hun werken en streven geheel oprecht en zelfs eerlijk kunnen zijn. Maar dit maakt duidelijk, dat de toestand in uw land niet zo veel anders ligt dan in de meeste afrikaanse staten.

De politieke bovenlaag heeft te maken met internationale situaties, reizen naar het buitenland, krijgen te maken met westelijke politici van formaat. Deze mensen denken dan ook anders dan het volk. Zij zijn gemeenlijk sterk beïnvloed door de westerse visie. Waardoor zij echter gelijktijdig meer en meer vervreemden van de werkelijkheid in hun eigen volk, dat zij wel met leuzen en beloften kunnen activeren, maar niet meer voldoende begrijpen om de konsekwenties van hun optreden geheel te kunnen overzien.

Wat overigens de verklaring is van de vele omwentelingen, die keer op keer plaats vinden in jonge staten, terwijl elders de regeerderen zich, ondanks hun mooie plannen en goede voornemens, alleen kunnen handhaven door geweld, moord en doodslag.

Iemand heeft eens gezegd: Wanneer in de Sovjetunie het kommunisme voor het gehele volk werkelijk zo slecht zou zijn als men in het westen vaak veronderstelt, zou er al lang geen kommunistische staatsvorm meer zijn, want dat zouden de mensen op de duur niet werkelijk nemen. Zolang het echter een groot deel van hen redelijk goed gaat, maken zij zich niet al te druk.

Wat volgens mij overal wel van kracht is. Een klein lesje in politiek, dat sommigen mogelijk minder op prijs zullen stellen, maar dat veel waarheid omvat.

Ik zal hier dan mijn bijdrage afsluiten. Wij hebben eens gezien naar Afrika, maar in feite hebben wij door het beeld van Afrika ook gekeken naar een beeld van de mensheid. Want zoals tijdens het beantwoorden van de vragen eens te meer naar voren kwam, zijn de problemen van Afrika in feite de problemen van de gehele wereld.

Wanneer ik echter uw belangstelling in het bijzonder richt op verschijnselen in Z. Afrika e.d., zo doe ik dit alleen om u duidelijk te maken, wat er aan de hand is. Want daar zien wij bepaalde verschijnselen meer openlijk, minder weggepraat achter idealisme, minder verhuuld door een meer beleefde wijze om iemand uit te schakelen. Daar zullen zij niemand nog doden, elders stuurt men zijn tegenstanders naar een psychiatrische inrichting.

Mogelijk zult u ook gaan begrijpen, dat een geestelijke ontwikkeling, zoals deze tans in Afrika zich afspeelt, ook voor het westen van belang kan zijn. Niet, dat het westen zo vatbaar is voor suggestieve krachten als Afrika, maar zelfs in een asbestwoestijn kan een vlam soms voldoende licht geven om degenen, die daarin dreigen te verdwalen, weer de kans te geven zich te oriënteren. Ik hoop, dat dit het geval zal zijn.

Voor u hoop ik, dat u ook uit de actualiteit weer eens de konklusie zult trekken, dat gestelijk leven en werken van het grootste belang is, omdat je alleen op die manier mee kunt werken aan een humanisering van het menselijk bestaan.

Ik dank U voor uw aandacht. Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Men heeft mij gevraagd kort over enkele meer geestelijke zaken met u te spreken, maar dat vind ik moeilijk. Want er leven onder u natuurlijk wel vragen, maar of die nu werkelijk geestelijk zijn?

Men vraagt zich b.v. onder u af, of de schrijver van Pa Pinkelman nog schrijft, zij het niet meer hoogst persoonlijk. Het antwoord is, dat hij dit nog steeds probeert. Maar het schijnt, dat zijn werken niet zo gemakkelijk af te lezen zijn, vandaar, dat het er zo raar uit komt.

Ja, met dergelijke dingen houden de mensen zich druk bezig. Maar je er werkelijk druk over maken, lijkt mij onder de gegeven omstandigheden vaak wat gek. Neem nu b.v. de nederlandse defensie. Men spreekt van de marine wel als een deel van de paraplu, waarmede uw land zich kan verdedigen, wanneer het soms lood gaat hagelen.

Het is duidelijk, dat niemand die dure paraplu geheel wil missen. Daarom hebben zij er een aardige oplossing op gevonden: zij hebben de baleinen er uit gehaald, een stukje van de steel afgehaald, maar het lijkt nog een paraplu. En de kruk hebben zij natuurlijk laten zitten, want die zit op defensie.

Wat mogelijk flauwe kul is en zeker geen esoterie. Maar wanneer je ziet, waarmede de mensen zich voornamelijk bezig houden, vraag je je wel eens af: waarom zou ik eigenlijk esoterie verkondigen?

Want de mensen denken voortdurend dingen en houden zich voortdurend met zaken bezig, die je, als wat bewuste geest je doen afvragen: Ben ik vroeger ook zo gek geweest? En toch kom je terecht bij een aantal kleine spreuken, die esoterische betekenis kunnen hebben. En om meteen met de deur in huis te vallen:

Voor je naar je ware zelf probeert te kijken, dien je je als mens goed voor te bereiden. Anders is de kans groot, dat je je doodschrikt en dan zitten wij met de rommel.

Iedere mens, die de waarheid omtrent de wereld wil beseffen, moet eerst zichzelf de waarheid omtrent eigen wezen toegeven. De meeste mensen hebben echter illusies omtrent zichzelf en verwachten, dat de wereld daaraan zal beantwoorden. Zo zien zij de wereld, zoals die is, omdat zij zichzelf niet kunnen aanvaarden, zoals zij zijn. Met het gevolg, dat voor hen niets gaat, zoals het zou mogen gaan, ofschoon zij denken, dat het zo zal moeten zijn, opdat het goed zal zijn. Weet u niet, of het klopt? Het klopt precies en is zelfs gramaticaal niet onverantwoord.

Wanneer een mens zich bezig houdt met hogere zaken, moet hij een ding goed in de gaten houden: wie zich met het hogere bezig houdt en het lagere verwaarloost, dondert naar beneden.

Alle geestelijke ontwikkeling is een opbouw. Elke opbouw begint bij de basis. voor de mens is dit eigen stoffelijk bestaan inclusief eigen behoeften, daden en gedachten. Wanneer je vandaaruit verder wilt gaan, kun je tot een hoger inzicht komen, een hogere wereld gaan beleven en zelfs krachten leren kennen en beheersen, die volgens het stoffelijk inzicht niet eens mogen bestaan. Maar je moet bij de materie beginnen. Begin van bovenaf en je bent geestelijk failliet, voor je het weet.

Vele mensen roepen in deze tijd om inspraak. Dit verbaast mij zeer, omdat in het esoterische alle mogelijkheid tot inspraak aanwezig is, maar de meeste mensen het toch schijnen te prefereren, dat een ander beslissingen voor hen neemt.

Een mens, die eerlijk is t.a.v. zichzelf, toegeeft wat hij of zij wel of niet wil en daaruit de nodige konklusies trekt, kan zijn eigen leven wel degelijk richten, zoals hij dit wenst. Degene, die beweert, dat de wereld het onmogelijk maakt te leven als jezelf en tot een hoger innerlijk bewustzijn te komen, zeg ik hier: Jullie maken het jezelf onmogelijk vrij te zijn en verder te komen, omdat je bepaalde zaken in de wereld meer waardeert dan de oprechtheid van eigen leven en een handelen in overeenstemming met je eigen innerlijk bewustzijn.

Hier gromt er iemand, alsof hij wil zeggen: voor al die anderen klopt dat wel.... Maar goed, Ik zeg verder:

Er zijn zeer vele geesten, waaronder zeer hoge geesten, die bereid zijn zich bezig te houden met u, wanneer u maar bereid bent te ontvangen, wat zij u zenden. Maar de meeste mensen willen alleen die dingen ontvangen, die zij zelf nu begeren en dan bijvoorkeur gratis en in geschenkverpakking.

Lach niet al te hard. Er zijn heel wat mensen, die stellen, dat alle inspiratie van de H. Geest moet komen. Ik vind dit geen vreemde stelling, mits men weet, wat de H. Geest dan wel is. Want is die H. Geest niet dat deel van het Goddelijke

dat zich voortdurend in ons manifesteert? Laat ons dan maar met onszelf bezig gaan, dan komen wij zeker ook die H. Geest tegen. Want wanneer mensen buiten zich naar de H. geest gaan zoeken, komen zij hoogstens bij de duiven op het Binnenhof terecht.

Wij moeten steeds weer beseffen, dat alles, wat wij naar buiten toe zijn en doen, in onszelf verantwoord moet worden en zijn.

Een mens, die waarlijk geestelijk bewust is, is een mens, die nooit in konflikt komt met zichzelf, omdat hij altijd beseft: door hetgeen ik ben en in overeenstemming met mijn innerlijke waarheid moet en kan ik zijn wat ik ben.

Nu kan een ander zeggen, dat je innerlijke waarheid niet waar is. Zeg dan: dat kan waar zijn, maar het is nu eenmaal mijn waarheid. Waarom zou ik dan uw waarheid als waar aanvaarden, terwijl in mij mijn waarheid voor mij nog steeds van kracht is. Ik gebruik de kracht, die uit mijn innerlijke waarheid voortkomt. En wanneer u zegt, dat dit niet waar en waardig is, zal mij dit niet interesseren, zolang de manifestatie van mijn waarheid voor mij steeds weer de kracht van het goddelijke en het eeuwige licht kenbaar maakt op aarde.

Ook dit is taalkundig verantwoord. Dit voor degene, die zich daarover zorgen schijnt te maken. Overigens was die onrust groter tijdens mijn woordspeling met zijn dan bij die met waarheid.

Maar dat is menselijk: de meeste mensen zitten meer in met het zijn dan met de waarheid. Vandaar dat er zoveel mensen zijn, die het niet zo nauw nemen met de waarheid, zolang zij maar kunnen zijn, wat zij graag willen....

Iemand heeft mij eens gevraagd: wanneer je geestelijk stijgt, krijg je dan ook een hogere positie? Dus zoiets als het schone lied van "Mijn Karol is agent ... enz." In feite geldt echter het volgende:

Hoe hoger mijn geestelijk bewustzijn, hoe groter het totaal van mijn innerlijke vermogens zal zijn, hoe groter mijn innerlijke vrijheid zal worden, maar hoe groter ook mijn besef zal worden van mijn verplichtingen tegenover de anderen, die het nog niet zo ver hebben gebracht.

Wie alleen maar bezig is aan zichzelf te werken, is als iemand, die voor zichzelf een standbeeld opricht, zonder er eerst voor te zorgen, dat anderen hem ook de eer van een standbeeld waardig achten.

Wanneer wij aan onszelf werken, zo dienen wij dit altijd weer ook te doen om zo aan de wereld iets meer te kunnen geven en daarin iets meer te kunnen zijn..

Ik ben deel van de totaliteit, zegt een denker. Hoe meer ik mij daarvan bewust word, hoe meer ik mij verantwoordelijk zal voelen voor het geheel, dat ik rond mij erken, omdat ik besef er deel van te zijn. Deelzijnde van al moet ik in al voortdurend waarmaken, wat ik in mijzelf beleef.

Veel mensen zullen het hiermede eens zijn, maar zij beseffen niet, dat bewustwording en geestelijke waarheid iets zijn, wat je met moeite voor jezelf dient te verwerven, indien het voor jou betekenis wil hebben.

Veel mensen echter zoeken naar geestelijke waarheid, zoals een mens een warenhuis ingaat en dan nog met het vaste voor-nemen er het een en ander van mij te nemen, zonder het te

Alle innerlijke bereiking moet echter betaald worden met werken, zoeken, maar vooral met het tot standbrengen van bij de bereiking passende veranderingen in je eigen wezen.

Zelfs indien er een middel zou bestaan, waardoor u zich in een ogenblik bewust kunt worden van de totaliteit, waarin u leeft, zou het voor u geen waarde bezitten, tenzij u met veel strijd en moeite ook zoudt proberen uzelf te veranderen, tot u leert leven op een wijze, die volgens de besepte totaliteit en uw eigen besef van waarden volledig verantwoord is.

Iemand merkte na een dergelijke verklaring mijnerzijds eens op: wanneer ik zo ga leven, heb ik geen tijd meer om iets voor mijzelf te doen. Ik antwoordde: Is dat niet prettig? Dan krijgt eindelijk de wereld ook de kans eens iets voor u te doen.

Een ander sprak: maar indien ik nu gevoel geen kracht genoeg te bezitten voor een taak, die ik innerlijk noodzakelijk vind, moet ik dan toch maar beginnen? Ik zei: dat ligt er aan, waaraan je wilt beginnen. Maar wanneer je geestelijk werk wilt doen en gevoelt geen kracht genoeg daarvoor te hebben, begin dan toch in ieder geval en ga verder, zover je uithoudingsvermogen reikt. Je zult ontdekken, dat je heel wat verder komt, dan je had vermoed en meer hulp ontvangt dan je ooit durfde hopen. Daardoor zal je dan heel wat meer tot stand kunnen brengen, dan je redelijk waarschijnlijk achtte.

Laatst had ik een gesprek met een genezerik, u weet wel, zo iemand die door de lucht harkt om zo je aura te kriebelen. Hij sprak: Het is mijn bijzondere kracht en zending, waardoor ik dit kan doen. Waarop ik opmerkte, dat hij dan net nog niet ver genoeg was. Want hij werkte alleen met de kracht, die in hem leefde voor anderen. Ik stelde: u moet de kracht, die in u leeft, met anderen delen, zodat zij zich bewust worden van de kracht, die in hen leeft. Dan kunnen zij met hun kracht hetzelfde doen, als u met de uwe doet. Ik vond, dat de man dus niet ver genoeg ging, maar hij sprak - mogelijk was hij beroeps : Mijnheer, u gaat te ver. Wat ik hem vergaf, omdat hij mij een heer noemde, al ben ik dit op aarde nooit geweest.

Of dit esoterie kan zijn? Er is niets in de wereld, wat geen deel uitmaakt van esoterie, indien men maar beseft, dat al, wat je buiten je als bestaand of mogelijk beseft, alleen maar een flauwe weerkaatsing is van iets, wat reeds in je leeft.

Naarmate je intenser leeft in de kracht, die je beseft, zul je minder leven maken tegenover anderen, die hun krachten niet beseffen, maar hen eerder meer van je krachten geven, op dat zij beter kunnen leven, tot zij beseffen. Dat is volgens mij de konsekwentie van alle esoterie. Want alles, wat ik ervaar en beleef, staat in verband met alles, wat reeds in mij leeft. Wie fouten bij anderen ziet, moet ze ook in zich als mogelijkheid dragen. Dus wanneer u soms denkt, dat u anderen met enkele woorden gemakkelijk kunt overbluffen, betekent dit, dat uzelf u door woorden van anderen gemakkelijk zult laten overbluffen. Denk er eens over na.

Goeden avond.

(bekort)

d.d. 17 oktober 1975

-0-0-0-0-0-

- 200 -